

Република Србија
ДРЖАВНО ПРАВОБРАНИЛАШТВО

Број: I ИЈЗ-35/26-1
11. јун 2026. године
Београд
Косовска 31

2601100736

Препоручено

СИНДИКАТ ПОЛИЦИЈЕ „СЛОГА“

11000 БЕОГРАД
Дурмиторска 11-15

ПРЕДМЕТ: Захтев за слободан приступ информацији
од јавног значаја од 17. априла 2026. године

Поштовани,

Решење Државног правобранилаштва ИЈЗ-3 5/26 од 22. маја 2026. године, донето по Вашем захтеву за слободан приступ информацији од јавног значаја од 17. априла 2026. године, доставили смо вам у прилогу мејла од 22. маја 2026. године.

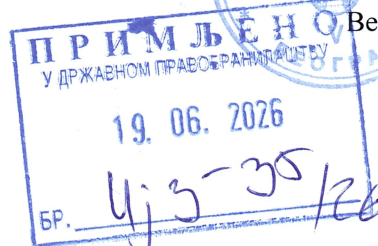
Како нисте потврдили пријем мејла, Решење Државног правобранилаштва ИЈЗ-3 5/26 од 22. маја 2026. године Вам је послато поштом 1. јуна 2026. године и исто се вратило као неуручено 8. јуна 2026. године. С тим у вези, у прилогу Вам, поново, достављамо решење Државног правобранилаштва ИЈЗ-35/26 од 22. маја 2026. године.

С поштовањем,

Овлашћено лице за остваривање приступа
информацијама од јавног значаја, по решењу
државног правобраниоца број Р-2980/16-3 од
4. септембра 2023. године

Весна Милојковић

Република Србија
ДРЖАВНО ПРАВОБРАНИЛАШТВО

Број: ИЈЗ-35/26
22. мај 2026. године
Београд
Косовска 31

Овлашћено лице за остваривање приступа информацијама од јавног значаја, по решењу државног правобраниоца Р-2980/16-2 од 1. фебруара 2019. године, Сања Гуњић, у поступку одлучивања по захтеву Синдиката полиције „Слога“, Београд, Дурмиторска 11, за приступ информацији од јавног значаја, поднетом Државном правобранилаштву 17. априла 2026. године, на основу члана 16. став 12. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Сл. гласник РС“, бр. 120/2004, 54/2007, 104/2009, 36/2010 и 105/2021) и члана 136. Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 18/2016, 95/2018 - аутентично тумачење и 2/2023 УС), 22. маја 2026. године донела је следеће

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Синдиката полиције „Слога“, Београд, за приступ информацији од јавног значаја, поднет Државном правобранилаштву 17. априла 2026. године.

Образложење

Захтевом за слободан приступ информацијама од јавног значаја, тражилац је захтевао анонимизовану тужбу тужиоца Ивице Симића из Ниша поднету Вишем суду у Нишу, ради заштите у вези са узбуњивањем, анонимизовану пресуду Вишег суда у Нишу 24 Пуз-2/22 од 12. априла 2024. године и анонимизоване поднеске странака и записника са рочишта.

Поступајући по поднетом захтеву, лице овлашћено за остваривање приступа информацијама од јавног значаја обратило се Одељењу Државног правобранилаштва у Нишу, које је заступало Министарство унутрашњих послова у поступку пред Вишим судом у Нишу, које је обавестило овлашћено лице да су у наведеном поступку изнете информације у вези са радом тужиоца Ивице Симића, који је био запослен као криминалистички инспектор за криминалистичко обавештајне послове у Дирекцији полиције, Управа криминалистичке полиције, као и да подаци изнети у поступку представљају службену тајну, те да је мишљења да је потребно прибавити сагласност заступаног органа - Министарства унутрашњих послова за чињење тражених информација доступним јавности.

Државно правобранилаштво се актом од 23. априла 2026. године и, накнадно, мејлом од 12. маја 2026. године, обратило Министарству унутрашњих послова молбом за доставу

обавештења о томе да ли постоје законске сметње за давање тражених информација, тачније да ли је Министарство сагласно да Државно правобранилаштво тражиоцу информације учини доступним анонимизовану тужбу тужиоца Ивице Симића, анонимизовану пресуду Вишег суда у Нишу 24 Пуз-2/22 од 12. априла 2024. године и анонимизоване поднеске странака и записника са рочишта. У прилогу решења су копија молбе од 23. априла 2026. године и мејла од 12. маја 2026. године.

Министарство унутрашњих послова до дана доношења решења није доставило тражену сагласност Државном правобранилаштву.

Полазећи од садржине поднетог захтева за слободан приступ информацијама од јавног значаја и обавештења Одељења Државног правобранилаштва у Нишу, као и чињенице да Министарство унутрашњих послова није дало сагласност за чињење информације доступном јавности, овај орган је, поступајући у складу са одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, овај орган је оценио да би неовлашћено откривање података који имају карактер службене тајне могло нанети штету интересима Републике Србије, односно субјекта кога Државно правобранилаштво заступа сходно одредбама Закона о правобранилаштву.

Наиме, одредбом члана 9. став 1. тачка 5) Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме учинио доступним информацију или документ за који је прописима или службеним актом заснованим на закону одређено да се чува као службена тајна, а због чијег би одавања могле наступити тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом.

Државно правобранилаштво је, истовремено, имало у виду и одредбу члана 22. Закона о правобранилаштву, којом је прописана обавеза чувања поверљивости података и списка у поступцима у којима Правобранилаштво поступа, као и обавеза предузимања свих мера ради заштите интереса Републике Србије и других заступаних субјеката. Наведена законска обавеза не представља само процесну дужност, већ и суштински предуслов за ефикасно и несметано остваривање функције законског заступања државе и других законом одређених субјеката.

Приликом одлучивања по предметном захтеву, Државно правобранилаштво је спровело тест јавног интереса, у смислу одредаба Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, ценећи да ли у конкретном случају постоји претежнији интерес јавности да буде упозната са садржином тражених докумената у односу на потребу заштите интереса који се штите ограничењем приступа.

У спроведеном тесту јавног интереса овај орган је посебно ценио:

- да тражена документација представља део списка формираних у оквиру вршења функције законског заступања;
- да заступани субјект није дао изричиту сагласност за достављање документације;
- да би обелодањивање тражених података потенцијално водило откривању информација које имају карактер службене тајне;
- да Државно правобранилаштво има законску обавезу заштите интереса субјекта кога заступа;

- да су сви запослени у Државном правобранилаштву дужни да чувају информације до којих дођу у поступцима у којима заступају интересе Републике Србије и свих осталих заступаних субјеката, а да неовлашћено откривање ових података представља тежу повреду радне дужности и иста може резултирати не само дисциплинским мерама, већ и материјалном, односно регресном одговорношћу према заступаном субјекту, а у одређеним случајевима и кривичном одговорношћу.

Након спроведеног теста јавног интереса, Државно правобранилаштво је оценило да у конкретном случају интерес заштите права и правних интереса заступаног субјекта, као и интерес очувања поверљивости документације настале у оквиру функције заступања, претежу у односу на интерес јавности да зна, због чега је одлучило као у диспозитиву.

ПОУКА О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ:

Против овог решења дозвољена је жалба Поверенику за информације од јавног значаја и заштиту података о личности у року од 15 дана од дана обавештавања, преко Државног правобранилаштва.

Овлашћено лице за остваривање приступа
информацијама од јавног значаја, по решењу државног
правобраниоца Р-2980/16-2 од 1. фебруара 2019. године

Сања Гуњић

